

V dne

Žádost o ochranu dětí

Vážená paní ředitelko,

Jako občané ČR ctíme náš nejvyšší zákon Ústavu ČR, dále Listinu základních práv a svobod a také jako rodiče Mezinárodní úmluvu o právech dítěte, které jsou nadřazeny ostatním zákonům. Jistě víte, že práva a povinnosti občanů ČR, které uvedené zákony zaručují jsou svrchovaná a mají stejnou hodnotu. Jako rodiče jsme povinni chránit své děti a také využít všech právních cest k tomu, aby tak činily i osoby a instituce, kterým své dítě svěřujeme.

Jak jistě víte, vyhlášky ministerstev, nařízení, metodické a prováděcí pokyny, podle kterých se otevřely školy jsou tzv. podzákonné předpisy! Nejsou to zákony, tudíž jejich dodržování není právně vymahatelné. Vzhledem k tomu, že se domníváme, že dle metodických materiálů a pokynů MŠMT a MZ pro školy se v žádném případě nejedná o ochranu zdraví našich dětí, ani ochranu veřejného zdraví, a důsledky z toho plynoucí nemají oporu v žádném zákoně, je zřejmé, že nejen naše děti, ale všichni občané ČR jsou rukojmí politických rozhodnutí, kterými politici sledují pouze vlastní prospěch a nikoliv blaho společnosti. Lidé jsou prostřednictvím médií manipulováni, vydírání a zastrašování. Domníváme se také, že provládními postoji a názory svých nadřízených, jsou ředitelé škol nuceni páchat trestné činy (viz níže) a diskriminovat zdravé děti u nichž není žádný důvod k provedení testů. Je pošlapáván náš nejvyšší zákon, Ústava ČR, dále Listina základních práv a svobod, Mezinárodní úmluva a další zákony.

V případě, že ministerstvo disponuje zákonem, dle kterého smí být porušeno Ústavní právo, Listina základních lidských práv a svobod a Úmluva o právech dítěte, měla byste požádat o jeho okamžité zaslání. My jsme jej nezaznamenali. V opačném případě Vás vyzýváme:

OTEVŘETE VAŠI ŠKOLU PRO VŠECHNY DĚTI BEZ PODMÍNEK.

U nezletilých osob obecně platí, že v souladu se zákonem č. 372 / 2011 Sb., Zákon o zdravotních službách a podmínkách jejich poskytování, má pacient při poskytování zdravotních služeb právo na nepřetržitou přítomnost zákonného zástupce, popřípadě osoby určené zákonným zástupcem pro tento úkon. To platí i v případě, kdy je dítě ve škole. Je nepřipustné, aby na základě Úmluvy na ochranu lidských práv a důstojnosti lidské bytosti (dále jen „Úmluva o lidských právech a biomedicíně“) byl proveden jakýkoliv zákrok v oblasti péče o zdraví na dítěti bez souhlasu zákonného zástupce.

Rodič, který se dozví o tom, že jeho nezletilé dítě si má samo na sobě provádět lékařský výkon, nemůže s takovým výkonem souhlasit, neboť by se tento rodič vystavoval paradoxně vlastní trestní zodpovědnosti. Škola nesmí nutit rodiče překračovat zákon, nesmí ani rodiče navádět, aby podporovali své dítě v provádění lékařských zákroků na své osobě. Pokud by rodič dítěti dovolil testovat se samo, a pokud by dítě mělo po tomto samotestování jakékoliv zdravotní následky (ať už fyzické, či psychické), rodič by nesl trestní zodpovědnost pro nedbalostní trestný čin ublížení na zdraví nezletilé osoby či svěřené osoby z důvodu zanedbání péče. Totéž se vztahuje na osobu pověřenou dohledem na dítě, tedy na všechny pedagogické pracovníky školy.

Zákon č.89/2012 Sb., občanský zákoník v paragrafech 93 a 94 uvádí: „Nikdo nesmí mimo případ stanovený zákonem zasáhnout do integrity jiného člověka bez jeho souhlasu uděleného s vědomím o povaze a zásahu a o jeho možných následcích“ a dále doplňuje, že kdo chce provést na jiném zákrok, je povinen mu srozumitelně vysvětlit povahu tohoto zákroku.

Pedagogičtí pracovníci (a nejen oni) jsou povinni vždy jednat v nejlepším zájmu dítěte. Toto je samostatně stojící nejvyšší právo dítěte. Není přípustné, aby bylo s dětmi ve škole jakkoliv

manipulováno, či aby byly nuceny jednat proti své vlastní vůli a přesvědčení, pro podporu „společenského zájmu“. Jeden ze základních principů, který by měl vést k naplnění základního cíle Úmluvy o právech dítěte, tj. uznání dítěte jako nositele práv a nikoli jako objektu péče a ochrany.

Dítě má mnoho rozličných práv (zájmů) a imperativem při hledání toho „nejlepšího“ by mělo být zachování rovnováhy mezi nimi tak, aby žádné z práv (zájmů) dítěte nebylo nedůvodně upřednostněno na úkor jiného práva (zájmu) dítěte. Uvědomme si, že nucená pomoc vždy představuje zásah do základních práv a svobod člověka, ať již je motivace, stojící v jejím pozadí, bohubíhější. Jakákoli nucená, nedobrovolná intervence za účelem ochrany a zajištění některého z práv (zájmů) dítěte, bude možná jedině v případě, že jsou k dispozici dostatečné podklady o její účinnosti, typicky v podobě relevantních výzkumů. V daném místě a čase nebude dostupný mírnější a méně omezující prostředek, jak sledovaného legitimního cíle dosáhnout, a benefit, který dítě touto intervencí získá, nebude v nepoměru k ceně, kterou za ni bude muset zaplatit, přičemž při hodnocení této ceny je třeba mít na paměti hodnotu lidské důstojnosti jako nadřazené hodnoty jinak nehierarchicky uspořádaným základním právům, hodnoty neporovnatelné s ostatními ústavními hodnotami či společenskými normami, která zapovídá, aby s jakýmkoli člověkem, dítě nevyjímaje, bylo manipulováno jako s druhově zaměnitelnou veličinou, jako s věcí.

Člověka, dítě nevyjímaje, je třeba vnímat jako svébytnou osobu, s vlastním potenciálem stát v centru hledání i plánování řešení své situace, a to jako největšího odborníka na svůj vlastní život. Úkolem všech ostatních, vedle odbornosti tohoto člověka (dítěte) již ne až tolik odborníků, nýbrž spíše a výstižněji profesionálů, je vytvořit mu takovou nabídku podpory a pomoci, kterou tento člověk (dítě), jako oprávněný subjekt, bude moci přijmout a využívat nikoli nuceně, nýbrž dobrovolně. S využitím parafráze lidového pořekadla tak lze konstatovat, že přístup založený na právech dítěte znamená chtít a hledat způsoby, namísto hledání důvodů, proč některá řešení nejsou možná, to vše při plném respektování obsahu jednotlivých základních práv a svobod dítěte.

Každé dítě má právo na vzdělání bez podmínek a zabránění přítomnosti dítěte ve škole z jakéhokoliv důvodu je protiprávní a diskriminační. Domníváme se, že po proběhnutých testech, tedy po dokonání trestného činu nebo porušení zákona, budou moci rodiče podat trestní oznámení na učitele, ředitele i zřizovatele dle následujících ustanovení:

Zákon č. 40/2009 Sb. trestní zákoník, v § 175 – Vydírání, uvádí:

„Kdo jinému násilím, pohrůzkou násilí nebo pohrůzkou jiné těžké újmy nutí, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody na 6 měsíců – 4 léta nebo peněžitým trestem.“

Pokud dítěti hrozí, v případě odmítnutí testování, omezení povinné školní docházky, domníváme se, že toto jednání vykazuje znaky přečinu Útisku dle ust. § 177, zákona č. 40/2009 Sb.:

„Kdo jiného nutí, zneužívaje jeho tísně nebo závislosti, aby něco konal, opominul nebo trpěl, bude potrestán odnětím svobody až na jeden rok nebo zákazem činnosti.“

Rovněž se domníváme, že výše uvedeným jednáním (testováním) se může naplnit skutková podstata zločinu Neoprávněné odebrání tkání a orgánů dle § 164, zákona č. 40/2009 Sb. Trestního zákoníku, dále § 356 Podněcování k nenávisti vůči skupině osob nebo k omezování jejich práv a svobod a tyto trestné činy proti lidskosti: § 401 Útok proti lidskosti a § 402 Apartheid a diskriminace skupiny lidí, neboť dle zákona č. 40/2009 Sb., je trestná i příprava.

Je také možné, že dochází k porušování Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, kdy není dodržováno právo na vzdělání dle čl. 2, dále je porušována Úmluva o právech dětí, která v čl. 28 uznává právo dítěte na vzdělání. Dítě, kterému je ředitelem školy zakázána přítomnost ve škole, nemůže plnit povinnou školní docházku, kterou mu ukládá § 36 zákon č. 561/2004 Sb. Zákon o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání, ačkoliv má nejlepší vůli

být ve škole přítomno.

Dle našeho názoru, škola, jako spravující orgán s přihlédnutím k povaze, rozsahu, okolnostem, účelům a rizikům zpracování osobních údajů, není vzhledem k povaze vzdělávací instituce organizačně ani personálně schopna v rámci testování dětí na půdě školy, přijmout taková technická a organizační opatření, aby zajistila a doložila splnění svých povinností při ochraně osobních údajů dle ustanovení § 32 a § 37 zákona č. 110/2019 Sb. Zákon o zpracování osobních údajů.

Vážená paní ředitelko,

apelujeme na Vás jako na svébytnou bytost, a také na všechny Vaše kolegy, zakročte. Chraňte naše děti a udržte školy apolitické. My Vás v tom velmi rádi podpoříme. Braňte se. Nepřístupujte na možné vydírání, možné uplácení a braňte se možné spoluvině, ke které jste nabádáni. Hledejte způsoby, namísto hledání důvodů, proč některá řešení nejsou možná, a to vše při plném respektování obsahu jednotlivých základních práv a svobod člověka (dítěte).

Chránit všechny děti, je Vaše profesní, občanská i morální povinnost.

S pozdravem

.....
jméno